

Annika Sølvará • 35 ár • Setursskrivari

Lýs teg sjálfvan við trimum orðum:
– Hmm... ja, fjølbroytt og ehm... erlig og snarsint!

Hvat orð ella hvønn setning nýtir tú oftast:
– Eg brúki nokk so ofta fastar vendingar, so sum.»nei tvætl« og »finasta slag«...

Hvørjum hyggur tú at hjá hinum kyninum?
– Samlaðu heildini. Ikki nakað serligt soleiðis, haldi eg, men bert manninum yvirhvøur

Hvussu langa tíð nýtir tú at gera teg kláran um morgunin?
– Eg nýti einar 15-20 minuttir uppá meg sjálva. Men so havi eg tvey børn, ið taka sína tíð um

morgunin. Við teimum kemur tað nokk upp á ein góðan tíma.

Hvat stressar teg?
– Telefonir! Og fólk, sum gera avtalur og síðani bróta tær. Tey lova, koma ikki allikavæl og so fær man allar umsjón-ingarnar dagin eftir... Tað stressar meg

Hvat gleðir teg?
– Børnini! Men eisini humor á arbeiðs-plássinum. Tað, at man ikki tekur lívið alt for tungt, tað gleðir meg í gerandisdegnum.

Nær feldi tú seinast eitt tár?
– Tað var tá eg hoyrði um gísla-

tøkuna í Belsan. Um øll skúlabørnini har. Tað gjørdi meg virkliga kedða! fantastisk upppfíning, tí eg orki ikki honum, sum nú er maðurin hjá mær. Vit fluttu í eina íbúð í Klaksvík.

Hvat var seinasta ynski, sum tú varð uppfyllt?
– Tað var í dag, tá eg fekk at vita, at stjórarstarvið til Tjóðpall Føroya kemur í tann lønar-flokk, sum eg vildi hava tað. So nú fara vit at søkja eftir stjóra...

Hvat er besta uppfíning? Hví?
– Ja, so er tað tað,

hvussu specifikkur man skal vera... Eg haldi, at uppvaski-maskinan er ein fantastisk upppfíning, tí eg orki ikki honum, sum nú er maðurin hjá mær. Vit fluttu í eina íbúð í Klaksvík.

Nær flutti tú heimaní-frá, saman við hvørjum?
– Tá eg var 18 ár flutti eg saman við honum, sum nú er maðurin hjá mær. Vit fluttu í eina íbúð í Klaksvík.

Nú valið er yvirstaðið er tað bert ein kommuna, ið ikki fekk kvinnuligan býráðslim. Hvør kommuna var tað?
– Uha... Ja, hvar var tað... Jú, var

tað ikki í Runavík? Jú púra beint! Runavík er einasta býráð utan konufólk.

Títt besta heimaráð?
– Tað er at koyra eitt lítið sindur av hunangi í, sum tað síðsta, tá tú gert sós ella sterkan mat. Tað líkasum rundar av og ger tað ordiliga lekkurt.

Hvør skal næstu ferð setast í bláa stólin?
– Tað skal Jóannes Djurhuus. Hann er granskari, semingsmaður og sprellimaður. Ein ótrúliga samansettur persónur, sum eg kundi hugsað mær at sæð næstu ferð.

Barbara á Tjaldrafløtti er stjóri á Stjórnardeildini í Tinganesi. Herfyri var hon í íslenska forsætismálaráðnum og eygleiddi teirra arbeiðshættir, mannagongdir og umsiting

Mynd: Jens K. Vang

Til arbeiðis í íslenska forsætismálaráðnum

Herfyri var stjórin á Stjórnardeildini í Tinganesi, Barbara á Tjaldrafløtti, og arbeiði í íslenska forsætismálaráðnum. Hennara uppgáva var at eygleiða og kanna, hvussu arbeið verður har í mun til á lógmannsskrivstovuni í Føroyum. Hon letur sera væl at og sigur ivaleys, at hon hevði gjørt tað umaftur til eina og hvørja tíð

SAMRØÐA

Solby A. Eliassen
solby@sostalurin.fo

Sum ein partur av sínari førleika-menning för Barbara á Tjaldrafløtti til Íslands herfyri at arbeiða í íslenska forsætismálaráðnum. Uppgávan var greið frammanundan. Hon skuldi royna at seta seg inn í tað sama, sum hon til dagligt sjálf fæst við á lógmannsskrivstovuni í Tinganesi.

Hetta við at embætisfólk úr føroysku miðfyrisingini kunnu fara til arbeiðis í tí íslensku kom í lag gjøgnum eina avtalu, sum Anfinn Kallsberg, táverandi lögmaður gjørdi við táverandi íslenska forsætismálaráðnum, Dávid Oddson.

Líknandi arbeiðshættir

Barbara kannaði millum annað uppgávurnar hjá íslenska forsætismálaráðnum og samanbar við uppgávur lógmanns. Hon sigur, at í prinsippinum er talan um líknandi rytur í húsinum. – Íslendski forsætismálaráðnum heldur til dómis eisini roðu, tá Altingið kemur saman, og hann heldur eisini eina nýggjársroðu, greiðir Barbara frá og leggur afturat, at arbeiðshátturin í íslensku miðfyrisingini líkast nógv honum í Føroyum. Barbara nevnið onkrar munir millum til dómis hvørji málsøki liggja í íslenska forsætismálaráðnum í mun til lógmanns-embætinum í Føroyum. Eitt av málsøkjunum er búskaparstýring,

sum forsætismálaráðnum í Íslandi umsitur. – Hvørjaferð okkurt snúi seg um búskap, so var tað forsætismálaráðnum, sum úttalaði seg, greiðir Barbara frá. Somuleiðis samskipaði hann alt, sum hevði nakað við KT-vinnuna at gera, strategiir av ymsum slag, og í samstarvi við onnur Norðurlond er forsætismálaráðnum við til at skipa fyrri ráðstevnum.

– Hetta málsøkið verður umsitandi av Vinnumálaráðnum í Føroyum, sigur Barbara og heldur fram, at í og við at Ísland hevur fullveldi, hava tey uttanríkisráðnum. Eitt málsøki, sum í Føroyum verður umsitandi av lógmanni.

Løgmannsfundir

Barbara heldur, at tað eru nokur viðurskifti, ið virka betur í føroysku miðfyrisingini enn í tí íslensku.

– Fyrirreikingin í sambandi við stjórnarfundir í Føroyum er betri fyriskipað enn í Íslandi. Landsstýrismennirnir fáa alt tilfarið nakrar dagar undan einum fundi, og harvið eru teir betri kunnaðir um málini hjá hvørjum øðrum, sigur Barbara á Tjaldrafløtti.

Hon greiðir frá, at í 2000 byrjaði táverandi lögmaður, Anfinn Kallsberg at hava fundir við hvønn landsstýrismannin sær. Saman við aðalstjóra, lógmannstjóranum og einum skrivara vóru hesir sokallaðu lógmannsfundirnir hildnir.

– Jóannes Eidesgaard, lögmaður hevur valt at styrkja um samskipandi uppgávuna, og eg dugdi ikki at siggja nakað líknandi í Íslandi. Men hinvegin hava íslendarar eitt nógv størri flokksapparat aftan fyrri flokkarnar og hartil eru bert tveir flokkar í samgongu. So tað er ongin ivi um, at tað politiska er betur samskipað har enn í Føroyum, sigur Barbara.

– Eg fekk høvi at siggja, hvussu tey arbeiða aðrastaðni enn í Føroyum, sigur hon. – Tá fóru fimm av 12 starvsfólkum við honum í uttanríkisráðið at arbeiða. Politiski ráðgevin sjálvandi. Men tað sum undraði meg var, at stjórnarskrivarin og tvey onnur eisini valdu at fara. Harafturat bleiv aðalstjórin sendimaður í Týsklandi, greiðir Barbara á Tjaldrafløtti frá.

Hon spurdi starvsfólkini í íslensku miðfyrisingini, hvussu lógarásetta fyrisingin virkar. Har hildu tey flestu, at hon virkar væl, men at tað skjótt blivur ov stívt.

– Orsøkin til, at tað er ásett við lóg, er søgulig. Tað var lítið skil á, aðrenn lógin kom. So hon varð sett í gildi fyrri at fáa alt í fastar rammur, sigur Barbara á Tjaldrafløtti. – Ein aðalstjóri í íslensku miðfyrisingini sett eitt arbeiði í gongd, har ein reglugerð um røking av starvsfólkum verður gjørd. – Harvið kunnu starvsfólk í fyrisingunum ognar sær eina breiðari vitan um tey ymsu politisku økini, og harvið hevði tað lætt munandi um samskiptið, heldur Barbara, sum ikki heldur, at tað átti at verið nakað bein í at sett eina tilika røkingsskipan í sínum politikkara úr starvi í starv. Ein tilikur hevur tað til uppgávu at bera vitan millum politikkarar og fyrisingina – umframt at hann hevur eitt tætt samstarv við flokkinn. Men ein tilikur ráðgevi hevur ongar heim-

Hevði farið aftur

Barbara arbeiði í íslenska forsætismálaráðnum í ein mánað. Henni dámdi sera væl, og hon sigur, at hatta var ein upplagdur møguleiki til at viðka sjónar-ríngin.

– Eg fekk høvi at siggja, hvussu tey arbeiða aðrastaðni enn í Føroyum, sigur hon. – Tá heldur hon, at ein kann læra nógv av, men samstundis heldur hon eisini, at hon samstundis fekk eyga á nokur viðurskifti, sum veruliga virka væl í Føroyum.

Hon hevði gjørt sær ein málsetning, aðrenn hon fór. Men hon varnaðist mong onnur viðurskifti, sum hon ikki beinleiðis hevði givið sær far um aðrenn. Barbara heldur ikki, at ein mánaður var ov stutt. Maðurin og bæði børnini vóru við allan mánaðin. Tey báðu í einari íbúð mitt í Reykjavík, og børnini fóru í ein skúla.

– Ein mánaður var ov stutt fyrri tey at veruliga fáa vinir, men tað var akkurat passaligt til mína uppgávu. Men um eg skuldi til arbeiðis fyrri tey í fyrisingini, so haldi eg, at eitt heilt ár, hevði verið meiri passandi, sigur Barbara á Tjaldrafløtti, sum púra ivaleys játtar, tá hon verður spurð, um hon hevði tikið av eina aðru ferð, um høvi býðst.

– Men so skuldi tað verið í einum øðrum landi, sjálvandi, sigur stjórin á Stjórnardeildini í Tinganesi, Barbara á Tjaldrafløtti.